

۲۰۴۴

فهرست شده

۲۰۴۴

نعمت بازر
امارت یک سنگ از دشت
آفریقان دال عینو خور کما دخت رشت و ندیدار

۸۱۶۹۸۱
۵

۲۸۶

۴۷۵

بازرسی شد
۲۶ - ۲۷

کتابخانه مجلس شورای ملی

نصفه اول دوازدهم اوست

کتاب

بازدید شد
۱۳۱۲

مشاره دفتر
۲۷۸۸۱

کتابخانه
۳۰۴۴

نعمت بازر
امیر سید ویکند زنده است
آفرینان دال منوچهر آمدخت شیت وندیداد

نیمه
۱۳۱۶/۱
۷

۱۸۱

۴۴۵

بازرسی شد
۲۶ - ۲۷

کتابخانه مجلس شورای ملی

نسخه زنده و دانه اوست

کتاب

بازدید شد
۱۳۱۲

شماره دفتر
۷۷۸۱

خطی - فهرست شده
۳۰۴۴

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

و چهارم مثل است بر افات زلف و پازند و دستا جلوه
افزارد الف آیهی بابی کسور نام رود و دوست زرا
بهرام گفته شعر در آن وقت نزدیک دریا رسید
یکی ز رف دریای بن ناپدید بوستاد و ن نام آن آیهی
که قعرش نبودست هرگز بهی آفر ما و نام کی از موبد است
که نام پدرش مارا پسند بوده پارسیمان گویند که دو نفر بو
موبدان در زمان ازوشیر با بکان بوده اند یکی ارداو برا

و دو م نام آفر با و مارا پسند و ارداو برا فاضل و علم
بوده و بعد ازین دو نفر در میان عجم هیچکس دیگر علم با
درجه و مرتبه نرسید که لفظ موبد موبدان از روی استحقاق
بر او اطلاق توان نمود و این آفر با و ارداو را در زراشت
زراشت بهرام گفته شعر چو آفرین بر مان نبوده
نماند آن شک که اندر مردمان بود آفر با و مارا پسند همان
آفر با و ست که مرقوم شد زراشت بهرام گفته شعر
که آفر با و بن مارا پسند است آشو و پاک و ارداو ارجمند
به باب از تخم زراشت هتمان بنام او آفر مارا پسند
هم از شتاب شاه از سوئی در ازین تخم نباشد نیز بهتر
اسیم بابی معروف بزرگ مرتبه و عظیم است از گویند زرا

بهرام فریاد **شعر** بر سپیدم من از بهرام اسیم
 که این مردم چو قوند اندین **چم افغان** با فای مفتوح و رای
 مکتور بنون زده و کاف عجبی نام نیکیت این جمله پیش یک
 زندلی راست **شعر** از اطاعت باید ز رشت پر خود
 بنسک افغان گفته است **اموتیا** با میم مضموم و و او معروف
 و تایی فوقانی مکتور کنیزک و پرستار باشد **آهی** آهوا باشد
 و از اینر قیا خوانند **ارشم** بایای تخیانی مکتور شین بقوطه
 زده مهتاب را گویند **جلوه با بار** از نو داستر باشد
 از گناه بموجب قرار داور آتش بهرام و هر استری چار
 متقال بوده **بان** **پیت** بایای مفتوح بر زده و بای مکتور بای
 معروف و تایی فوقانی فیل باشد **جلوه پا** **پیر** بایای فوقانی

مکتور بای عجبی زده معنی باد افرا باشد **پاتیار** بایای معروف
 معنی شتابان و آراشتا و گیر گویند **پالا** بانک
 و فریاد باشد **پاسد** بانون مفتوح معنی بر سپید
جلوه تا تار زرباشد و آرا دابا و را با هم گویند و تباری
 و بپ خوانند **تالمن** بالام معروف و میم مکتور و و او
 باشد **جلوه چم جاتن** بایای فوقانی مفتوح بنون زده
 نام ایزد هست **جاتن** بایای فوقانی مضموم و و او
 و نون مکتور و تایی فوقانی مفتوح آمدن بود **جاو کلو**
 با دال مفتوح بنون زده و کاف عجبی مضموم و و او مجهول
 که لک زروا شیان را که پارسیان نذر آتشخانه و موبدا
 و دستوران و هیریدان نموده باشند گرفته بمصرف

ز راشت بگرام گفته ز رشت خبر میداد که چون سیر افتاد
 و بهشت رفت شخصی خوشحال و خرم دیدم پرسیدم که آنچه
 کس است **شعر** سر و شرم گفت جا و ملکوی باشد که زین
 خرم و خوش روی باشد **جانو تن** با سیمین مضموم و و او معروف
 و نون مکسور و تایی فوقانی مفتوح بمعنی داشتن بود **جانکو**
 با کاف عجبی مضموم و و او معروف و نون مکسور و تایی
 فوقانی مفتوح آوردن را گویند **جانو تن** با سیمین مکسور و تایی
 فوقانی مفتوح بمعنی گفتن آمده **جانو تن** با سیمین مفتوح
 و نون مضموم بمعنی کریم آمد **جانو تن** بمعنی گویند بود
جانو تن با نون مضموم و و او معروف و نون مکسور و تایی
 فوقانی مفتوح بمعنی بودن آمده **جانو تن** با تایی فوقانی

موقوف و سیمین مکسور خواهد باشد و آنرا اخوه و خاشر بر خوانند
خاتمه خواهد باشد و آنرا اخوه و خاشر بر خوانند **خاره**
 زن و عورت را نیز گویند ز راشت بگرام گفته **شعر**
 مران خاره را بود و غدوی نام که ز رشت فرخنده را
 بود نام **جسوه وال** و **ابا** ز راشت و آن را تابا در
 بایز گویند **ابا** **ما تن** با نون مکسور و تایی فوقانی
 معشوق بمعنی خندیدن باشد **ابا** **ما نی** بمعنی خندم آمده
ابا **ما نی** بمعنی خندید بود **ابا** **ما تن** با تایی مضموم و و او
 مکسور و تایی فوقانی معشوق دادن گویند **ابا** **ما نی**
 فوقانی مضموم و و او معروف و تایی مضموم بمعنی داور
داستان هوی باشد و آنرا دینا نیز نامند **دا** **ما** **تن** با

لام موقوف و میم شمع بخون زده نام غنیت
 که بدل استوار دارد و ال میسوزد نام نیکبخت
 جمله پست و یک لنگ زند جلوه را راس راه باشد
 جلوه زای منقوطة را با زر باشد و از تابا بر منند
 جلوه شین منقوطة شایگان بمعنی فراخ آمده جلوه
 کاف کالا بانک و فریاد را گویند کالو و کالوب
 بالام ضنوم دوا و معروف کالبد باشد ز رشت بهرم
 بجای گوشه از کالو گسترده بد آنجا بود بر بالین نشسته
 هم او گویند شعر در جبان که در تن جای دارند
 بکالوب اندرون ما و ای دارند کا ما آرد بود
 جلوه کاف عجمی کاود با دوا و کسور بدل زد کا و کوی
 شبه

باشد و از اکون تن نیز خوانند جلوه لام لا مانان زیاده
 جلوه میم ماد مادر را گویند ماز و پستان بازای موقوف
 و دال مکسور و یای تحتانی منقوچ بسین دوری و پاکیزگی از پند
 بود ز رشت بهرام کشته شعر همه بر دین پاک و ماز و پستان
 روند از کفش ز رشت سفمان هم او گویند شعر بگویم حیت
 ای جان ماز و پستان نشدن دور از بدی و مکر و پستان
 ماکر با کاف کسور پس فردا را گویند ماکر نامیت از نامعی
 باری تعالی مانن بانون موقوف و میم کسور جامی باشد که بد آن
 شراب و آب خورند ماهر با مای کسور فردا باشد جلوه
 دا و داو یا ب با اول کسور عینی باطل و کم باشد ز رشت
 بهرام کشته شعر شود برسم میرد و او یا ب نمائند بهر جا

آن روز و تاب **وارثه** بازای معشوق و خفایا کلمه
 گویند ز رشت بهرام فرماید **شعر** که وارثه ز وساد زندان
 بجای او ندید و ما دخت و آن **دا کو تن** با کاف مضموم و دوا و
 و نو ن مکتور و تایی فوقانی معشوق معنی گرفتار باشد **جلوه**
ما دخت با دال مضموم بخازده نام شکست از جمله یک
 شک زدن ز رشت بهرام گفته **شعر** چو آواز ما دخت و ستاره
 از آن بود آن وردان بشنوند **ما ک** شمع مرغ بود **ما دخت**
ماوش با دال مضموم بشین زده معنی است متعلق مده **ماون**
 با دال مکتور گاه اولت از جمله چکاه یعنی خجوت که ز رشت
 مقرر ساخته که تابغان او درین چکاه عبادت نمایند ز رشت
 بهرام گفته **شعر** بگاه ماون اندر آهند و زور نباشد
 کما

کینار دلا فروز **شعر** چهار گاه دیگر که رفیقان
 و ایوان سرب رم و شهبان در محل خودشان
 بیان نموده خواهند شد **الف** **جلوه الف**
از در باب سرب پدید باشد و از پذیر منند **ابر** با اول
 و ثانی مستوح معنی ابر باشد و از ابتازی ذکر گویند **ابا**
 با اول مستوح و ثانی مکتور بشین زده و بای معروف
 پراهن باشد **جلوه بابا** با اول مستوح و خایه
 گویند **جلوه تا بنو بستن** با اول مستوح شبانی زده
 و تایی فوقانی معشوق شکستن بود **تبنا** با اول مستوح
 گاه باشد **جلوه رار** با بابی شد و معشوق و معنی دار
 اول بزرگ بود و دوم معنی خشنده آمده **ربین**

با اول مشوح و بای اول مکسور بای دوم زده
 میم مکسور دل را کونید **جلوه زاز بر وزن** با اول مشوح
 ثانی زده و رای مضموم ثانی زده و رای مضموم و و
 معروف و نون مکسور و تایی فوقانی مشوح مردن بود
 انرا جیمونتن نیرا مندر **زبز با** با اول مشوح ثانی
 زده و زای مشق مشوح خورشید باشد **جلوه**
بین سپا با اول مشوح ثانی زده و ثالث مشوح
 موی **جلوه بین** نقول **شکرتن** با اول مشوح ثانی زده
 و کاف مضموم و و او معروف و نون مکسور و تایی فوقانی
 مشوح کذاشتن را **جلوه کاف عجمی کمن** با اول مشوح و بای
 اول مکسور بای دوم زده و بکم مکسور پست باشد

با اول

کبسته
 با اول مشوح

کبسته با اول مشوح ثانی زده و مرد را کونید **جلوه الف زاز عجمی**
پرا با اول مشوح ثانی زده خاک باشد **ایرناک** با اول مشوح
 و ثانی مضموم جوان باشد **جلوه بای عجمی پره** با اول ثانی
 و ثالث مشوح و خفایای سر را کونید **پرا** با اول
 مشوح ثانی زده جامه باشد **جلوه وال دین** با اول
 مشوح و پرا کونید **جلوه را پرا نین** با اول
 ثانی زده و میم مشوح معنی آوردن باشد **سپا**
 با اول و ثانی مشوح غلام را کونید **رین** با اول مشوح
 سر را کونید **جلوه بین خنیش** با اول مشوح ثانی زده
 و تایی فوقانی مکسور و یای معروف لب را کونید و انرا
 بازی شفه خوانند **سپلیا** با اول مکسور و ثانی و چم عجمی

کبسته
 با اول مشوح

مفتوح بجزء و لام زده بهی باشد و از ابزاری سقر
خوانند **سپناه** نیز با اول مفتوح مکسور و ثانی مفتوح
نایست از آنها می‌زدان **جزء الف از دای قافی آیت**
تیر باشد **توب** با اول مفتوح و ثانی مضوم و و
معروف تیزی بود **جزء با تیا** سینه بود **جزء تایی و تیا**
تتر با اول مفتوح ثانی زده تا بست بود و از این
نیز مانند **ترو تن** با اول مفتوح ثانی زده و رای
مضوم و و او معروف و نون مفتوح و ثانی قافی
بمعنی باریکست **تمت** با اول مفتوح ثانی زده
و میم مفتوح خرسر اکویند **تمن** با اول مفتوح ثانی
زده و هر دو میم مکسور شغال باشد و از این قوره نیز مانند

۸
جزء جم **قبون** با اول مفتوح ثانی زده و بای مضوم
و و او معروف بمعنی نشستن **آمن** **قبونی** بمعنی نیم
آمده **قبونید** بمعنی نشیند باشد **جزء** با اول مضوم
زده و رای مفتوح بمعنی الوده باشد **جزء جم** **جمی** **چر**
با اول مکسور ثانی زده چهره را کویند و زبان هند می‌شود
نامند **جزء بین** **ستها** **تبا** با اول و ثانی مفتوح
هر دو لغت بمعنی دنیا باشد و از اکیستی نیز خوانند
جزء شین **مقوله** **شمان** با اول مضوم سالها باشد
شمن با اول مفتوح ثانی زده و میم مکسور مقعد بود
شتن با اول و ثانی مفتوح شجر باشد و از این
نیز خوانند **شتیا** با اول مفتوح و ثانی مکسور و بای معروف

خنده را گویند **جلوه کانی** کتا با اول مفتوح و ثانی مکسور و تائی
 معروف نامیده را گویند **کتر و تن** با اول مفتوح و ثانی
 زده و رایی مضموم و و او معروف و نون مکسور و تائی
 فوقانی مفتوح بمعنی مانند باشد **کشت** با اول و ثانی مفتوح
 و بسین زده کوچک بود **اجدر و تن** بمعنی در و دم آهن
اجدر و تن بمعنی در وید بود باران باشد و بعربی آزا
 مطر گویند **جلوه داتن** بمعنی دادن آمده و آزا بزوتن
 نیز خوانند **جلوه الف از دچیم اجدر و تن** با اول مفتوح و ثانی زده
 و دال مفتوح و رایی مضموم و و او معروف و نون
 مکسور و تائی فوقانی مفتوح بمعنی داد کردن بود **اکتس**
 با اول و ثانی مفتوح بسین زده کوچک بود **جلوه مهم** مترا

با اول

با اول مفتوح و ثانی زده باران باشد **جلوه داتن** بمعنی
 دادن آمده و آزا بزوتن نیز خوانند **جلوه باچیم** با اول
 مفتوح و ثانی مضموم و و او معروف و فرج زبان بود
 و ماده حیوانات را گویند **جلوه تاجار و تن** بمعنی زده
جلوه چیم با اول مفتوح و ال باشد و آن جانور است
 مشهور که پراثر آبه تیر نصب کنند **جلوه و او و جارش**
 با اول و راهرو و مکسور بمعنی کابیدن آهن **جلوه ما بجم**
 بمعنی و هم آمده و آزا بزوتن نیز نامند **جیم**
 بایای مجهول بمعنی دید آهن و آزا بزوتن نیز خوانند
جلوه الف از دال و س با اول مفتوح و ثانی مضموم
 کس باشد **ادوای** آوازه باشد **جلوه و او از دخی** غوطه

جلوه داتن
 با اول و ثانی
 مفتوح و نون
 مکسور و تائی
 فوقانی
 مفتوح

و سخن با اول و ثانی مفتوح بمعنی خیال و بنده بود **جلوه** **پد**
پد با اول مفتوح و با اول مضموم بده و بده است
 که نشاء الله تعالی بعد ازین مرقوم خواهد شد و با اول
 مکسور پد را گویند **پد** با اول مفتوح و ثانی مکسور
 و یای معروف رفتن بود بر سر کاری که آن کار را
 پیش ازین شروع کرده باشند **جلوه** **ال** **و تن** بمعنی
 بردن است **جلوه** **دارد** **کا** با اول مفتوح ثانی زده
 بمعنی راست آمده **جلوه** **زای** **مقوله** **زوتن** با اول
 مفتوح و ثانی مضموم و واو معروف بمعنی خریدن بود
جلوه **که** **کس** **شد** **که** **با** با اول مفتوح ثانی زده بمعنی
 دروغ باشد و آنرا بتازی کذب گویند **جلوه** **کای** **عجیب** **کلی** **من**
 حله

با اول

با اول مفتوح ثانی زده و میم مکسور نور باشد و آنرا
 خزه و شمایر خوانند **جلوه** **میم** **مد** با اول مفتوح ثانی زده
 و آنک باشد **مد** **مد** با اول مفتوح ثانی زده و مضموم
 بمعنی رسیدن آمده و رسیدن بود و آنرا استن
 خوانند **مد** **موم** بمعنی ترسم آمده **مد** **موند** با واو و یای زده
 معروف بمعنی رسید باشد **مد** **دینا** با اول مفتوح و ثانی
 مضموم با واو زده و ثون مکسور سین باشد **جلوه** **باید** **مین**
 با اول مفتوح ثانی زده و میم مکسور و ست را گویند
 و بعضی بد خوانند **جلوه** **الف** **از** **در** **هر** **ار** **و** **جینا** با اول مفتوح
 ثانی زده و یای مضموم و واو معروف و حیم مکسور
 و یای معروف خربه باشد **ار** **چا** با اول مفتوح ثانی زده

و بای کسور و بای معروف نام خانه را گویند **دوا** با اول مفتوح ثانی زده نام
 یکی از نمودن است که در زمان اردشیر با بکان بود
 و پارسها را با و اعتقاد نبوت است و او را دای و را
 نیز گویند ز راتشت بهرام **شعر** چو اردا بار گوید حال ملک
 نماند در میان مردمان **شعر** **دوا** با اول و ثانی مفتوح و دای
 مضموم بطور پارسها نام مقدار معین است از کنه
دای انجمن باشد **دای** حسد باشد **دای** با اول مفتوح و دای
 زده و ششین منقطه مکسور تحت پادشاه را گویند **دای**
 با اول مفتوح ثانی زده و کاف مضموم و دای معروف
 و نون مکسور و تائی فوقانی مفتوح بمعنی بخشیدن آمده
دای با اول مفتوح ثانی زده و کاف مکسور و جی آب باشد

دای
 دای
 دای

۱۱
دای با اول مضموم ثانی زده امر و دای باشد و از اکوترا
 نیز گویند **دای** بمعنی خشن بود **دای** با اول مفتوح و دای
 شده و مضموم میش باشد **دای** با اول مضموم ثانی زده
 و دای مفتوح بر زده نباتات را گویند ز راتشت بهرام
 در صفت جمع بهشتیان گوید **دای** همان بنوری اردشیر
 بستهاده به پیش قوم سرخوش **دای** با اول مفتوح و دای
 مضموم و دای معروف ششین بود **دای** بمعنی شویم آمده
دای بمعنی شوید باشد **دای** با اول مفتوح ثانی زده
 و دای مکسور و بای معروف دو معنی دارد اول تحت
 سنگی باشد که پارسها بپیش خود بر زیر آن نهند
 ز راتشت بهرام گفته **دای** ابا هر قوم قومی بد سجده

بران دانند کان کشته کهند ار که بگذار و کسی کان چاکه پیش
 همی باشد سوی اریوس کا بهش دوم رسیانی را گویند که از
 موی بر تابند **ار یک** با اول مفتوح یعنی دو بر بود
 و از او بر نیز مانند جلوه بر **پا** با اول مفتوح ثانی زده و پای
 مکسور و پای معروف برستون باشد **برین کروکس**
 با اول مضموم ثانی زده و رای منقوطه مکسور و پای معروف
 و کاف مضموم نام یکی از موبدان بوده ز راتشت بجهت کف
شعر دران پیران نام برین کروکس پاید بنکام
 خروس **برور** با اول مفتوح و ثانی شد و مضموم با زن
جلوه بای غمی بر این با اول مفتوح خوب و نیک بود
 واد این زشت بد باشد **جلوه** مای فوقانی برشستودا

با اول مفتوح ثانی زده و سین موقوف و الف مضموم برین
 و مای فوقانی مضموم پارسیان گویند که روح چون از ^{قلب}
 مفارقت نماید سه شبانه روز بر سر قلب خود باشد
 درین سه شبانه روز مخافت بسیار است اند آدرین
 سه شبانه روز بر سر دخمه او ننگ و ندی داد بخوانند
 تا روح او از مخافت این کرد این خواندن ننگ ندی
 واد را بر سر دخمه ترس استودان گویند **رمنش**
 با اول مفتوح ثانی زده و میم مفتوح و نون مکسور برشستودا
 زده و نون بد کرداری باشد ز راتشت بجهت کف
شعر ز خود دارید دوران رمنشی همی پوشید درینکوشی
جی چو با اول و رای مفتوح سکر گویند جلوه مای منقوطه

خبره با اول مضموم و ثانی مکسور و ثانی مفتوح باشد و آنرا که من
 و شمایا نیز خوانند **جلوه دل درون** با اول مفتوح و ثانی
 مضموم یعنی درون باشد و با اول مضموم و ثانی مفتوح بود که
 معانی در ستایش الله تعالی و آفر خوانده بر خور و نه بماند
 و بعد از آن آنرا بخورند و هر چه که درون خوانده بر آن می
 باشند گویند که شایسته شد و اگر درون بر آن بخورند
 نمیدانند باشند شایسته گویند یعنی نا خوانده چه معنی خواند
 زراشت بهر اتم نظم نموده **شعر** زراشت فرموده **شعر**
 چو شد سومی بر آن دین رهنمون از آن باشد **مخبره** شاه
 ز خورون همانگاه آگاه گشت **جلوه را را** با اول مفتوح و ثانی
 گویند **جلوه می نای** معطوفه **زرا تا تن** با اول مفتوح و ثانی

زده و نون مکسور و ثانی فوقانی مفتوح معنی را درون باشد
نموده با اول و ثانی مفتوح و اظهار ما و بای عجمی
 و بای معروف رستان را گویند **زیرین** با اول مفتوح
 و ثانی مکسور و بای معروف و ثانی فوقانی مضموم و و او معروف
 و نون مکسور و ثانی فوقانی مفتوح معنی کاشتن **شیرین**
 با ثانی فوقانی مضموم معنی کارم آمده **زیرین**
 با اول مفتوح و ثانی مکسور و بای معروف و ثانی
 فوقانی مضموم معنی کاربرد باشد **جلوه میسر** با اول
 مفتوح و ثانی زده و کاف عجمی مضموم و و او مجهول از باشد
سب با اول مفتوح و ثانی مضموم و و او مجهول
 باشد **سیر** با اول مکسور و بای معروف و ثانی فوقانی

بمعنی تر باشد **جمله شین منقطه شریا** با اول مفتوح و ثانی
 مکسور و یای معروف یا شاه را گویند **شریتر من** با اول
 مفتوح و ثانی مکسور و یای معروف و تایی فوقانی بمعنی
 کشتن دن باشد **جمله کافی کرک** با اول مفتوح ماکیان باشد
 و از آنست که گویند **کر تر من** با اول مفتوح و یای
 و یای معروف و تایی فوقانی مضموم خواندن باشد **جمله کافی عجبی**
کرز من با اول مفتوح برای منقطه زده و دال مفتوح
 مکسور و شین انا منند **جمله میم بر** با اول مفتوح ثانی زده
 و یای مضموم حریزه باشد **کرز من** با اول مفتوح ثانی زده
 و کافی عجبی مفتوح مقداری باشد از کلمات آن که از فعل
 آن کشتن بر فاعل لازم آید **جمله داوور** سینه باشد و از آن

آسمان نیز مانند **ورتا** با اول مفتوح کل باشد و از آنست که
 ورد گویند **ورتا** با اول مفتوح ثانی زده کافی مفتوح
 استخوان باشد و **ر من** ثانی با اول زده مفتوح و میم
 بمعنی او باشد **جمله الف ز** برای منقطه **ارک** با اول
 مفتوح و زای ثانی مکسور بزرگویند **جمله بارز پندی**
 بمعنی ویند آن و از آنست که نیز مانند **برزا** با اول مفتوح
 ثانی زده تخم را گویند **برزا** با اول مفتوح و ثانی زده
 پنجه بود که پیش در سازند و از آن و از برین نیز گویند
برونه با اول مفتوح و ثانی مضموم و و او معرب
 زانو را خوانند **جمله بای عجبی بر من** با اول
 ثانی زده و بای عجبی مضموم و و او معروف و ثانی مکسور

و تائی فوقانی مفتوح و ادون باشد و از این نیز مانند
 پزویی بمعنی و هم آمده **جلوه زای نقطه زده تریا با اول**
 مفتوح ثانی زده و رای مضموم و و اد معروف و نون
 و یای مفتوح و خفای تائی فوقانی مکسور مرغ باشد
جلوه سین سیزدهمین با اول مفتوح و ثانی مکسور و یای
 معروف و تائی فوقانی مضموم و و اد معروف و نون مکسور
 و تائی فوقانی مفتوح بمعنی رفتن باشد **جلوه شین**
نقطه شند با اول مفتوح ثانی کنه کار را گویند
جلوه میم فرد و بر فرد بر بمعنی فرد و درست **مزن**
 تر از و باشد و از این بدین نیز مانند **مزمین** با اول
 مفتوح ثانی زده تر از و باشد و از این نیز خوانند

جلوه واد و ز را نین با اول مفتوح ثانی زده و نون
 مکسور و تائی فوقانی مفتوح بمعنی رفتن و از این نیز
 نیز خوانند **جلوه یازدهمین** با اول مفتوح ثانی زده تریا
 گویند و از این نیز خوانند **جلوه یای تکیانی نیز با نین**
 با اول مفتوح ثانی زده و یای مفتوح و نون مکسور و تائی
 فوقانی مفتوح زمره کردن بود بر طعام و از این نیز
 نامند **نیمه نین** یعنی زمره کنم بر طعام **نیمه نین**
 یعنی زمره کنید بر طعام **جلوه میم زده زای عجیبی شود**
 با اول مکسور و ثانی مضموم و و اد معروف و نون بود
جلوه الف از در سین استونین بمعنی دیدن باشد **مرد و نین**
 بمعنی بستن بود **اسو بار** با اول مفتوح و ثانی مضموم و و اد معروف

سوار باشد **سور** بمعنی برآمده **اسیا** با اول مفتوح سینه
 باشد و آنرا و نیز نامند **جوه** با **سیر** با اول مکسور ثانی زده
 و رای مکسور گوشت را گویند **بیا** با اول مفتوح شراب
 الگوری بود **سیم** با اول مفتوح و ثانی مکسور و یای معروف
 خوشنزه و خوش لذت بود **جلی** با **عی** **پاتن** با اول
 مفتوح و نون مکسور و ثانی قوقا فی مفتوح بمعنی افشاندن
پستا با اول مفتوح ثانی زده بمعنی بدیاری است که
 مرقوم شد **پسپاتن** بمعنی افشاندن باشد **پسپانی** بمعنی
 افشاندن بود **پسپانید** بمعنی افشاندن آمده **جوه** **دال** **دسن**
 با اول مفتوح آن باشد و آنرا ازک نیز نامند **جوه** **را**
رسیبا با اول مفتوح ثانی زده و یای عجمی مکسور و یای معروف

فصل نایز باشد **سین** با اول مفتوح و ثانی مکسور و یای معروف
 نیزه را گویند **جوه** **کاف** **کچ** کو هر و مر و ارید بود **جوه**
میم **س** **متر** باشد **سته** **ستم** و جوه بود **جوه** **نون** **نوبار**
 نامار بود **نهایتن** با اول مفتوح ثانی زده و نون مکسور
 و ثانی قوقا فی مفتوح بمعنی چن باشد **نهایتی** بمعنی نیم
 آمده **نهایتی** بمعنی پزید باشد **نسیم** با بی معروف بمعنی ناز
 کردن باشد **جوه** **الف** **از** **دش** **ن** **مقوله** **آ** با اول مفتوح
 و ثانی مضموم و و او مجهول و بمعنی دارد اول هشتی
 گویند زراشت بگرام گفته **شعر** هزاران درود و هزاران
 دعای **بر** **ان** **رجب** **د** **شو** **پاک** **رای** **ه** **هم** **کو**
 نظر هر چند میگردم در پیش **بچشم** بود نور آن **اشو** **پش**

جلوه با بشروتن با اول مفتوح ثانی زده و رای مضوم
 و و او معروف یعنی برستن بود **جلوه دال** دشوار که
 با اول مضوم ثانی زده و کاف عجمی کو سار را گویند
 زراشت به هم کشته **شعر** همه از آن ابد شد اگر
 بر اندرون روزگار بر **جلوه کاف** کثرتان باشد **جلوه**
شده **دین** با اول مفتوح ثانی زده و رای مضوم بود
 زده و نون مکسور و تایی فوقانی مفتوح یعنی چیدن باشد
شرونی یعنی چشم آمده **شرونی** یعنی چنید باشد **شرونی**
 با بر دویم مفتوح زرد الورا گویند و آنرا الیک نیز خوانند
شیا با اول مفتوح ثانی زده و رغن بود **جلوه** **دین**
شاک با اول مفتوح شکر بود که از آن حلوا سازند پزند

نشن با اول مکسور ثانی زده و میم مکسور یعنی خوش
 و تبار بود **جلوه** **واو** **نشان** با اول مکسور و دال مفتوح
 یعنی کشان باشد و از اشیرتو نیز نامند **دشتمون**
 با اول مفتوح و و او معروف و نون مکسور یعنی خوردن
 باشد **دشتمون** با اول مفتوح ثانی زده و و او
 معروف و میم اول مفتوح و میم ثانی مضوم و نون
 و تایی فوقانی مفتوح یعنی شنیدن باشد **جلوه**
یاشت نام شکیت از جمله پست و یک لنگ زده
 و این لنگ را بجهت ارواح مردگان خوانند و در کاهنیا
 قرات کنند زراشت به هم کشته **شعر** زهر روان
 هر که فرمودشت پشیمان شد از کشت خود بازگشت

هم او گوید **شعر** ایاز ز رشت دین پشت و برش کرد
 روان خوشتن را پرورش کرد **دیشتن** با اول مفتوح
 ثانی زده و تابی فوقانی مفتوح زمره کردن بود بطعام
 و آنرا بر بهانه نر نامند **جمله از در غین جنون شستن**
 با اول مفتوح ثانی زده و میم مضموم و واو معروف
 و تون مکسور و تابی فوقانی مفتوح بمعنی ایستادن بود
جمله بنگین با اول مفتوح ثانی زده و کاف مکسور و تابی معروف
 کو شک بود **جمله زای فوطه زفاک** با اول مفتوح ابر بارز
 گویند ز راشت به کرم گفته **شعر** زایان بر و نای ز رشت
 پاک به میرفت کرمان چو ابر زفاک **جمله الف از در**
کافی با اول مفتوح ثانی زده و تابی مکسور پی گویند

جمله از در غین
 با اول مفتوح ثانی زده و میم مضموم و واو معروف و تون مکسور و تابی فوقانی مفتوح بمعنی ایستادن بود

و آنرا تباری عصب خستند **جمله باغی عجبی** کو بود باشد
جمله تا کر و متن با اول مفتوح ثانی زده و رای
 مضموم و واو معروف و تون مکسور و تابی فوقانی مفتوح
 بمعنی سجدن بود **جمله دال دگین** با اول مفتوح ثانی زده
 و تون مکسور و تابی معروف و آن را مکسور و تابی معروف
 بمعنی پاکشوم بود **جمله دال ذکر** با اول مفتوح ثانی زده
رک با اول مفتوح بمعنی تو باشد **رکوتا** با اول مفتوح
 و تابی مضموم و واو معروف بمعنی شیار باشد **رکوم**
 با اول مفتوح و تابی مضموم و واو معروف بمعنی شما
 باشد **جمله زای فوطه زک** با اول مفتوح بمعنی آن
 باشد و آنرا اوس نر نامند **رکبا** با اول مفتوح ثانی مکسور

جنگ باشد **جلوه بین سکن** با اول مفتوح و ثانی مکسور
 معصوم کار در اگویند و از بازی سکن خوانند
جلوه کاف کما با اول مفتوح دندان باشد **جلوه لام لکا**
 با اول مفتوح زمین و یوم باشد و از او میک نیر خوانند
جلوه بیم کرون پذیرفتن و قبول کردن باشد **جلوه نون**
نکاس با اول مفتوح نگاه را گویند **نکسونین** با اول مفتوح
 بانی زده و او معروف و نون مکسور و ثانی فوقانی مفتوح
 یعنی کشتن آمده **جلوه وادو کما** با اول و ثانی مفتوح ماده را گویند
جلوه یا یکتبا با اول مفتوح و ثانی مکسور و ثانی معروف
 است و در اگویند **جلوه الف از در کاف عجمی اک** با اول مفتوح
 کذب بود **اکرت** با اول مفتوح و ثانی مکسور و ثانی مکسور

بنافزده مقصداری بود از کنایان بر و شایسته
جلوه بای عجمی کپ کار و رس را گویند **کوی** با اول مفتوح
 و ثانی مضبوط و او مجهول و مبدرا گویند **کمین** با اول
 مفتوح و ثانی و یای معروف از ان بود **جلوه تای فوقانی تک**
 با اول مفتوح خراب باشد **جلوه چم بکین** با اول مفتوح
 بانی زده و ثانی فوقانی مکسور و یای معروف و یای مضبوط
 و او معروف و نون مکسور و بین زده و ثانی فوقانی
 مفتوح یعنی نوشتن بود **جلوه دین** با اول مفتوح بانی زده
 و یای مضبوط و او معروف و نون مکسور و ثانی فوقانی مفتوح
 یعنی زدن باشد **جلوه شین** نقطه شک با اول مفتوح
 گویند **جلوه لام لکن** با اول و ثانی مفتوح بر زده و یای مکسور

پای را گویند **جسوه میم مک** با اول مضوم درخت
 خرم باشد و آنرا اولک نیز خوانند و معروف آن مرغ بود
جسوه الف از دلام **لیا** با اول مفتوح ثانی زده شیر
 و سایر حیوانات بود **جسوه تائی فوقانی کلبا** با اول مفتوح ثانی
 زده پیه باشد و آنرا چرو چربی نیز گویند **تمن** با او
 مفتوح ثانی زده و میم کسورینی را گویند **جسوه چیم**
جلتا با اول مفتوح پوست بود و آنرا تبار حی جلد است
جسوه بین سلس با اول و ثانی مکسور یعنی بد بود و آنرا
 و میرش نیز گویند **جسوه کاف کلبا** با اول مفتوح ثانی زده
 سگ باشد و تباری کلب گویند **کلبا** با اول مفتوح ثانی
 زده کوکافسند را گویند زرا کور باشد **کلبا** با اول مفتوح

۲۰
 ثانی زده کوکافسند را گویند **جسوه میم ملکا**
 شاه باشد **ملکوتا** با اول مفتوح ثانی زده و کاف
 مضوم و او معروف شهریار باشد **جسوه با پچو** با اول
 مفتوح و ثانی مکسور و یای معروف و چیم مضوم و او معروف
 الوجه باشد و آنرا اسپ نیز خوانند **ملیک** با اول مفتوح
 و ثانی مکسور و یای مجهول زده و اول بود و آنرا شمشیر گویند
جسوه الفاز و میم امرا با اول و ثانی مفتوح شتر باشد
 و با اول مفتوح ثانی زده خرا گویند **امرو سپند**
 با اول مفتوح ثانی زده و یای مضوم یعنی شمشیر است
 که در نوک است **جسوه چیم جیقوتن** با اول مفتوح
 و ثانی مکسور و یای معروف و تائی فوقانی مضوم و او معروف

و تون مکسورتای فوقانی مفتوح بمعنی مردن باشد و آزا
 زبر و تن نیز مانند **جلوه چشم چمن** با اول مکسورتائی
 زده است را گویند **جلوه دال** با اول مکسور رو و خایو
دال زمان باشد **ددمیا** با اول مفتوح
 بحد و نیم زده دریا باشد **دمن** با اول و ثانی مکسور بمعنی من
 باشد و **دبا** با اول مفتوح ثانی زده خون باشد و آزا
 بتاری دم گویند **دبک** با اول مفتوح زمیک بود از الکا
 نیز گویند **جلوزارکا** با اول و ثانی مفتوح ما و یان باشد **دمن**
 با اول و ثانی مفتوح بمعنی همه باشد **جلوه ذای قمر** زمر و ذی
 بمعنی سپایم آن **زمر و تن** با اول مفتوح ثانی زده
 و رای مضموم و و او معرف و تون مکسورتای فوقانی

مفتوح سر ایدن باشد **زمر و تن** بمعنی سر ایدن باشد **جلوه**
شین قمر باشد با اول مفتوح پیاض باشد **شک** با اول مکسور
 و ثانی مفتوح کنج بود **شیا** با اول مفتوح آسمان باشد
جلوه کاف کچه با اول مفتوح ثانی زده طخ باشد **کخت**
 با اول مضموم و ثانی مفتوح بمعنی آمیخته آمده زراشت
 بهرام گفته **شعر** ششم شاخ بودش ز پولاد سخت
 چه هفتم از افشخ این کج **کج** با اول مضموم و ثانی
 مکسور کج است که مرقوم شد زراشت بهرام گفته **شعر**
 به هفتم از ان شاخ این کج است : ز کبیتی بدایکه باید کج است
جلوه میم ممن با اول مفتوح و ثانی مکسور بمعنی چه آن
 هرگاه کسی گوید که ممن میگوید اراده آن باشد که چه میگوید

با اول مفتوح ثانی زده
 و رای مکسور و ثانی زده

جمله هجین تابستان باشد و از آتیز نماند **جمله**
الف از زنون با اول مفتوح مادر را گویند و از آما
 نیز نماند **ف از زنون** با اول مفتوح و تائی فوقانی مضموم و و
 معروف و نون مکسور و تائی فوقانی مفتوح بمعنی **هنا**
 بود **ا بنین** با اول مفتوح شبانی زده و با ویم هر دو مکسور
 انکور بود و از اکسیر نیز نماند **ت از زنون** با اول مفتوح شبانی
 زده و تائی فوقانی مضموم و و معروف و نون مکسور
 و تائی مفتوح بمعنی **دشتن** باشد **چ از زنون** با اول انکور
 با اول مفتوح شبانی زده و کاف عجمی مضموم و و معروف
 کاستنی باشد و از آتیز نماند **ا از زنون** با اول
 مفتوح شبانی زده و کاف عجمی مضموم و و معروف و تائی

فوقانی مفتوح کا و کو بی باشد و از آکا و و نیز نماند
ا کسیر بمعنی آتیز است که قوم کشت **ا از زنون** با اول مفتوح
 شبانی زده و تائی مضموم و و معروف بمعنی او زده است
 که در فصل الف از باب و او معروف شد **ا تیا** با اول مفتوح
 و تائی مکسور و تائی معروف مورد باشد **جمله بنین** با اول
 مکسور شبانی زده و تائی فوقانی مفتوح و ختر را گویند
بنین با اول مفتوح شبانی زده و ویم مکسور پس باشد و از
 بس نیز نماند **جمله با بی عجمی** با اول مفتوح با ره جامه
 باشد چهار گوش که برد و گوشه آن دو بند بد و زنون
 زردشت در هنگام خواندن زرد و دستا و از آتیز
 بر روی خود به بندند زرد است **ب** هم گفته **شعر**

بشدت تحت زراروای دیراف پنجم بر رخ و کتین بر ناف
 گویند که این پارچه چهار گوشه بواسطه آنکه روی او پوشیده
 میدارند بنام **ماندپند** با اول مفتوح ثانی زده
 فرزند بود **نیک** با اول مفتوح ثانی زده و کاف عجمی چهار
 دارد اول خوش خضر با بود دوم خوب اکویند سیم در کیم
 باشد چهارم وقت بام بود که از آبتاری صبح خوانند
جمله های فوقانی تا نور با اول مفتوح و فای مضموم در زیر
 زروشت مقداری از گنجان را کویند **جمله راز نگیرد تا**
 با اول کسور ثانی زده و کاف عجمی مفتوح و رای مضموم و و
 معرفت های فوقانی رنده پس را کویند **جمله شبن**
فقط شنت با اول و ثانی مفتوح سال را کویند و شنتا جمع است

لونی

شنتن یعنی نوشتن آمده **جمله کاف کن** با اول
 کسور مایی بود **کنجو** بر کنجو ربات **کنبا** با اول مفتوح
 ثانی زده فی را کویند **جمله مینا** با اول مفتوح ثانی زده
 یعنی فراخ و کش و ده آمده و آراشایگان نیز کویند
مند با اول مفتوح ثانی زده سخن را کویند **منش**
 دل باشد **منشبا** با اول مفتوح ثانی زده مایگان باشد
جمله واروند با اول مفتوح یعنی خواست بود **جمله ما**
هنام با اول مضموم اندام را کویند **جمله الف از در و او**
اوش با اول مضموم و و او به اول و مایی کسور یعنی خویش بود
اوجب بن با اول مضموم و و او معسر و چیم عجمی مفتوح
 و میم کسور بنون زده انگشت را کویند **اوردن** با اول مضموم

مضموم وواو معروف و بای مضموم شمیر را گویند **دورا**
سران و دوران سر با اول مضموم وواو معروف پسین
مفتوح نام پادشاه جادوان بود که باز را داشت معارضه
میکرد و ز را داشت بگرام گفته **شعر** یکی شاه بود اندر نام
کجا بود و در اسرار نام او **سدر** جادوان بود که او بود
ز کار ز را داشت آگاه بود **سیر** دزد مرقه دوران بر دشت
که شد بخت بدخواه ماسر کون **دوسر** با و او مجهول نام
بد بود **جلوه را سرج** با اول مضموم روز باشد و از احوال خبر خوانند
دور من با اول مضموم وواو مجهول و سکون را و مضموم
انرا باشد و از احوال گویند **رونا** با اول مضموم وواو مجهول
و میم مفتوح بمعنی مناسب که مرقوم شد **روشن** با اول مفتوح

و بای و شین مقوطه سر را گویند **جلوه شین مقوطه**
زوبا با اول مضموم وواو معروف و ذر را گویند
زومین با اول مضموم وواو معروف و بای عجمی قرض
زوزن با اول مضموم وواو معروف و ذم باشد
زوبی زانو باشد **جلوه سین** سورا امیند باشد
سوج و من با اول مضموم وواو معروف و جیم مفتوح
و رای مضموم وواو معروف و نون مکسور و تایی توح
مفتوح بمعنی آوردن باشد **سودا** با اول مفتوح سودا
و سالار بود **سوسیار** با اول مضموم وواو معروف و ی
مکسور اسب را گویند **جلوه شین مقوطه شو** با اول و تایی شو
بمعنی سیر که ضد کرسنه است آمده **شوکا** با اول مضموم

و و او معروف را ر بود **شون** با اول مضموم و و او
مجهول لام موقوف و میم مفتوح گریه بود **شون**
با اول مضموم و و او معروف پیشانی را کوبید
جسده کاف کوب کوه باشد **کوتین** با اول مضموم و و او
و تایی فوقانی مکسور و یای معروف استر باشد **کوزینا**
با اول مضموم و و او مجهول زای منقطه موقوف شینر
بود و از ابتزاری گزیده خوانند **کوکا** ماه باشد **کوکا**
ستاره بود **کوکا** با اول مضموم و و او مجهول کاف
موقوف اقاب باشد **کومترا** با اول مضموم و و او معروف
و میم مفتوح باشد و از ابتزاری مکسور اکوب
جسده کاف عجم **کوب** با اول مضموم و و او مجهول یای مفتوح است

کوپا با اول مضموم و و او مجهول و یای مکسور بان اکوب
و از ابتزان نیز مانند **کوشون** با اول مضموم و و او معروف
و میم مفتوح و شین منقطه مضموم و و او معروف بمعنی و
یعنی آنها باشد **کومین** با اول مضموم و و او معروف و میم
مفتوح بمعنی این باشد **کونا** با اول مضموم بره کوسید
باشد **جسده میم** **مور** مکسورین باشد **موزونین** با اول مضموم
و و او معروف و زای منقطه موقوف و ال مضموم و و او
معروف و نون مکسور و تایی فوقانی مفتوح بمعنی فرو
بود **موتونین** با اول مفتوح و تایی مکسور و یای معروف
فوقانی مضموم و و او معروف یای مفتوح پسین زده
باشد **مومین** با اول مضموم و نون مکسور و تایی فوقانی مفتوح

جلوه ناموسیا با اول مضموم و او معروف و یای مفتوح
 بسین زده و ندان باشد **موسین** با اول مضموم و او معروف
 و یای عجمی موقوف روی را گویند و از آتاری و جخوانند
موسرب با اول مضموم و او مجهول و سین موقوف در ای
 مضموم نام نیک و نیک نامی باشد **جلوه الف از را الیوب**
 با اول مفتوح ثانی زده و لام مفتوح و یای مضموم و او
 معروف بهشتی را گویند و از آتو نیز نامند **جلوه با**
بهامین با اول مفتوح فصل بهار را گویند **بهامین** که سین باشد
جلوه چیم چه با اول مضموم و او فاحشه باشد **چیم** با اول مفتوح و یای
 مضموم و سین موقوف زده یعنی سرشت و طاعت و طاعت آمده زانکه
شعر خود را در سرون چیمین **شعر** زکاوان و سبایان خروجی

جمیز با اول مضموم و یای مفتوح کردن بود باز فاحشه
جلوه وال ده امر معروف و نهی منکر بود و از آتو نیز
 نامند و **یوب** با اول مفتوح ثانی زده و یای تحت
 مضموم و او معروف و یای عجمی مضموم و ال زده
 معروف و نهی منکر بود و از آتو نیز گویند **جلوه سین**
 با اول مفتوح و ثانی مضموم و سین زده ترسیدن و
 بود و از آتو نیز نامند **جلوه کاف** است با اول و ثانی مضموم
 سنگ آتو که **کوبن** که سین باشد **جلوه میم** است با اول مفتوح
 مضموم و یای سنگ آتو **جلوه واو ده** است با اول مفتوح
 کسی را گویند که کردار و گفتار دل و باحق تعالی راست باشد
جلوه یا بهمان با اول مضموم و از آتو نیز گویند **جلوه الف از درای تحتانی**

ایارده با اول مفتوح و رای کسور و دال مفتوح شرح زنگنه
خسروانی نماید شعر چه مایه زاهد و پر پیس ز کار و صوکی
که زند جوان شده در عشق و ایارده کوی ایریجان مردمان
باشد ایری با اول کسور و یای معرفه و رای مفتوح
مردم را گویند ایریون با اول مفتوح و ثانی مضموم و واکو
چشم باشد طوبه یا چقا با اول کسور و یای معروف غانه باشد
چقا نه با اول کسور مجهول بچکانه را گویند پریشا با اول کسور
و یای معروف چاه آب باشد و آزا اسلامی نیز گویند و تباری نیز
نامند بیت با اول کسور و ثانی معروف و معنی دارد
معرفت دوم ماه را گویند که در برابر سال است طوبه یا
عجمی چقا پیغام باشد و غیرت با اول کسور و یای معروف

ویمه با اول مفتوح بشانی زده ویمه مفتوح و دو معنی دارد
 اول نکره را گویند که باب باران شود و دوم معنی روشن
 زراشت بهرام گفته **شعر** بدان که صبح زمان ویمه
 زراشت فرخ زما و برادرانم گوید **شعر** قنار یکی و زرا
 که خورشید خشان همی میوه داد **دینا** با اول مکسوری
 معروف یعنی فتوی آمده و از او داستان نترمانند
جلوه داریشتن با اول مکسوری و معروف و نون مکسور
 و تایی فوقانی مفتوح سرشتن باشد **جلوه زای** مقوطه زینکا
 با اول مکسوری و معروف با و را گویند **زمین** با اول مفتوح
 و تایی مکسور بلند را گویند **جلوه فایز و کترین** بایامی مجهول معنی
 فعل و کار تکلیف بود **جلوه کاف** که با اول مفتوح نکره و از انیم

کتاب
 مجلس شورای ملی

گویند **کیوستن** با اول مکسوری و معروف ویمه مفتوح ویمه
 معروف و نون مکسور بسین زده و تایی فوقانی رستن
کیومیند با اول مکسوری و معروف و تایی مفتوح معنی
 آمده **جلوه لام** لیلیا شب باشد **جلوه میمیا** با اول مفتوح ابر
 گویند **میستا** با اول مکسوری و معروف کو سپند شمع
 گویند و از انباری کیش خوانند **مید یومه** با اول مکسور نام
 فرشته بود و از همان یزدان زراشت بهرام گفته
شعر چو زین کار مید یومه که شود باید بدین بهی مبرود
جلوه نون نیرا با اول مکسوری و معروف تاش را گویند
نیشمن با اول مکسوری و معروف ویمه مکسور زن باشد
 ننوشد یعنی آموز **جلوه مایم** بایامی معروف عاقبت باشد

